

Desværre må man sige, at det godt nok er et lille skridt, men et for lille skridt. Der er stadig behov for, at skolepraktikken genindføres med det samme for at samle op på de mange, der er faldet ud af uddannelsessystemet i det seneste halve år. Og der er behov for, at det offentlige omgående opretter langt flere praktikpladser, samtidig med at det offentlige også skal stille krav om oprettelse af praktikpladser hos alle de private, der udfører opgaver eller handler med det offentlige.

Jeg vil egentlig godt have uddybet, hvordan ministeren når frem til, at lige præcis det her forslag med den her præmieringsordning får lige præcis det antal pladser, der mangler, til at komme frem. Det kan sagtens ske gennem skriftlige svar i Uddannelsesudvalget.

Men trods alt og trods de her indvendinger så dog et stort tillykke til eleverne på de tekniske skoler. Det er nu langt om længe lykkedes for dem at få regeringen til at reagere på deres krav om praktikpladser. Nu gælder det om at holde dampen oppe. Regeringen, De Radikale og Dansk Folkeparti skal ikke slippe af sted med kun dette lille skridt. Problemet skal løses for alle de unge, der står uden mulighed for at gennemføre deres uddannelse.

Selv om forslaget kommer meget sent, og selv om forslaget indeholder ganske lidt, er det trods alt en forbedring og et lille skridt fremad, og derfor kan Enhedslisten trods alt støtte forslaget.

#### **Undervisningsministeren (Bertel Haarder):**

Tak for den overvejende positive tilslutning, der er til forslaget, som jeg så forventer kan vedtages ved tredje behandling på fredag. Jeg synes, det har været en god debat også med humoristiske indslag, selv om sagen jo er alvorlig nok.

Lad mig lige minde om et par ting. Det står i regeringsgrundlaget, at vi vil komme med en sådan ordning. Da jeg var i samråd i sidste uge, svarede jeg på forespørgsel, at vi arbejder på sagen. Modellen, der lægges frem, belønner kun tilvækst. Der er ikke noget dødvægtstap, som der har været talt om. Det er ikke nogen penge-maskine. Hver eneste øre, der kommer fra arbejdsgivere, går til arbejdsgivere.

Håndværksrådet, som har medlemsvirksomheder, der tager mange elever, er tilfreds med ordningen. Andre er utilfredse. Men til dem har jeg en meget oplagt løsning, nemlig at de gør som elfaget. Inden for elfaget, der for en tid siden konstaterede, at de manglede 40-50 pct. lærlinge på længere sigt, hvis de ikke fik sat gang i

oprettelsen af pladser, fik man nogle tidligere mestre til at gå rundt og overtale tidligere kolleger til at oprette flere pladser.

Sådan kan et fag jo løse sit langsigtede uddannelsesproblem, sådan kan også de store virksomheder løse en større del af uddannelsesopgaven, og det vil regeringen indtrængende opfordre dem til at gøre. Hvis det lykkes og vi får indarbejdet gode vaner, kan denne ordning heldigvis undværes igen.

Hvis det lykkes, og det skal lykkes, vil vi møde det, der måske bliver fremtidens problem, nemlig at elevmangel bliver mere udbredt end pladsmangel. Derfor skal Ungdommens Uddannelsesvejledning, skolerne og de unge tænke meget i de baner, at vi nu må kræve mobilitet.

Jeg vil ønske, at hr. Eigil Andersen får ret i, at ordningen vil blive brugt af en række af de arbejdsgivere, som hidtil ikke har gjort nok. Så kan man sige, at det da egentlig er uretfærdigt. Men skal vi ikke sige til disse fortabte sønner, at det er nu, de unge har brug for deres indsats. Ordningen er jo ikke mindst til for at få nogle af dem, der hidtil har været efterladende, til nu at gøre en indsats for de unges uddannelse.

Kl. 23.45

Hvad enten man vil kalde det jul hele året, glade grise eller andre morsomme ting, der er blevet sagt, så vil jeg sige, at denne ordning skal sikre, at det mål, som er sat i regeringsgrundlaget om 3.000 ekstra pladser i 2006 i forhold til 2004, nås, at det derved bidrager til, at det i 2010 bliver 85 pct. af de unge, der får en uddannelse, og i 2015 95 pct., der får en uddannelse. Det er et meget ambitiøst mål. Det skal nås. Det er vigtigt for samfundet, hvis der skal være nok til at producere og bære velfærdsstaten i fremtiden.

Det er også forklaringen på, at regeringen ikke har turdet tage den risiko, at vi ikke fik tilstrækkelig mange pladser. Der er fremgang, det har vi fremhævet, men vi vil være sikre på, at fremgangen bliver stor nok. Det er en vigtig del af den samlede strategi for det danske velfærds-samfund, som vi her giver et skub fremad.

Derfor vil jeg igen takke varmt for det store flertal, som vil støtte forslaget, og også takke Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre for, at de trods alt giver det en chance ved at trykke på de gule knapper.

(Kort bemærkning).

**Carsten Hansen (S):**

Jeg skal ikke forlænge debatten unødigt meget, men jeg kan da godt forstå, at regeringen frem-